

SLAGRUTAN

2005 - 2

- SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET -

NR. 38

ORDFÖRANDE

Eva Svensson Ansvarig utgivare
Stockholmsvägen 158
187 32 Täby
Tel. 08 - 758 55 90
E-mail: ordforande@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE

Rolf Heinemann Red. för tidningen
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 - 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@swipnet.se

SEKRETERARE

Bo-Magnus Dahlberg
Skogstorpsvägen 7
141 43 Huddinge
08 - 711 20 34
E-mail: bo-magnus.dahlberg@telia.com

KASSÖR

Kerstin Brantryd
Ljungaskog 195
286 91 Örskelljunga
Tel. 070 - 587 61 08
E-mail: kmib0712@hotmail.com

LEDAMOT

Anita Elmerfeldt Medlemsregister
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 - 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT

Rolf Kjellström Materialförvaltare
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 - 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT

Mattias Nyrell Red. för hemsidan
Smedjegatan 11
584 35 Linköping
Tel. 013 - 13 65 60
E-mail: webmaster@slagruta.org

SUPPLEANTER

Bo Westling
Sofia Dahlberggatan 4
573 37 Tranås
Tel. 0140-125 35
E-mail: bo.westling@m23.calypso.net

Regina Siuvatti
Garpgårdsvägen 27
776 98 Garpenberg
Tel. 0225 - 206 22
E-mail: aquajorinda@swipnet.se

STYRELSEN

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

1. okt. 2005
12. nov. 2005

Hör av dig i god tid, så är det lättare att svara på dina frågor eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda senast den **1 sept 2005**

EGONS FOND FÖR V ALTARE

Karl-Erik Johansson
(sammankallande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örskelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Irène Djärv
Lagga, Olunda
741 93 Knivsta
Tel. 018 - 38 40 13

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2005 gäller:

Medlemsavgiften:	200:- Kr/år
Avgiften för år 2005 halveras fr.o.m. 1. juli	
Ungdomar tom 20 år:	80:- Kr/år
Familjemedlem (utan tidning):	120:- Kr/år

Prenumeration:	200:- Kr / 4 Nr.
Medlemsmatrikel:	30:- Kr.

Svenska Slagruteförbundet
Postgironr. 47 28 95 - 2

HEMSIDA: <http://www.slagruta.org>.

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.

Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

Den här upplagan trycks i 1000 exemplar

Redaktörens rader:

Tidningen har blivit något försenad för att jag har varit på resa några veckor. En resa till Tyskland för att träffa slagrutevänner, hålla föredrag och att delta i en kurs om att arbeta med Lecher-antennen, en speciellt utformad slagruta.

Det har varit en fantastisk tid av erfarenhetutbyte som har gett en rad nya kunskaper. Genom alla nya kontakter jag har fått kommer jag nu förhoppningsvis att kunna översätta en del artiklar ur de tyska tidskrifterna som har varit svåra att förstå. Tack säger jag även till Egon's Fond-kommittén, som med sitt bidrag har hjälpt till att möjliggöra resan.

Bilden på framsidan har tagits av Per -Uno Fransson och visar Lars Bägerfeldt och Jenny Fransson under besöket vid Ekornavallen i samband med Konventet 2005. Här vid gånggriften med namnet Girommen - som lär betyda Jättegugnen.

Du som har en dator hemma, glöm inte att titta då och då på vår hemsida, så kan du t.ex. kolla att datumerna för höstträffarna är oförändrade och även se vilka kurser som blir aktuella till hösten.

En trevlig och ur slagrutesynpunkt intressant sommar önskar

er redaktör

Rolf Heinemann

I detta nummer:

	Sida
Styrelsen	2
Redaktörens rader	3
Innehåll	3
Ordföranden har ordet	4
Höstmöten	4
Kronchakranätet och regression	5 6
Det kom ett brev från Sigrun	7
Manipulerad vattenåder	8
Två minnen som Thore Rosén vill berätta om	9
SSF's Hemsida	10
Hitta till vårt Diskussionsforum	11
Syftet med uppallning av stenblock	12
Frågor och svar	13
Att stämma möte med en älg	14
Om den föreläsning på KTH	15
Att känna av sin egen aura	15
Curry & Fullmåne	16
Det finns en del saker.....	
Tsunamikatastrofen	17
Borttappat	17
Frågor och åsikter	18
Sommarkrysset	19
Bilder från Konventet 2005	20

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

Mmmm... Fortfarande är jag härligt laddad efter årsmötet. I tio år har jag haft nöjet att vara med. Fler och fler personer lär man känna runt hela Sverige och lika roligt är det varje gång! Det känns som en hälsosam energikick att träffa så många trevliga och intressanta människor. Det är det som är så fantastiskt med vår förening, att det finns så många kunniga medlemmar, och var och en har sin specialitet, även de som inte är proffs.

Varje gång får man lära sig lite här och lite där. Slagruteriet har verkligen ingen begränsning! Pekarna/slagrutan kan användas till nästan vad som helst. En del undersöker fornminnen (bara det skulle kunna vara några livstidens arbete), en del kontrollerar hälsan. Ytterligare andra pendlar in eller ut energier ur kroppen och påverkar hälsan. Andra letar vatten för att gräva eller borra brunn. Några "samtalar" med sina guider eller andra väsen för att få information om diverse saker.

Själv tjänade jag drygt en halv miljon kronor för tio år sen genom att fråga pendeln om jag skulle säga upp mig då (vilket jag ville). Nej, svarade pendeln. Jag kunde inte förstå varför, men litade på pendeln (efter att ha testat om svaret fem gånger för säkerhets skull, för jag ville verkligen sluta det arbetet). Så jag sade inte upp mig. Sex månader efteråt fick jag möjlighet att få ett avgångsvederlag på 560.000 kr, samt en bil, en dator och lite till! Därmed fick jag ekonomisk möjlighet att byta yrke och starta eget. Allt för att jag hade lärt mig pendla! Det var bara att tacka för hjälpen.

Det kändes i förväg att pendeln svarade rätt den gången. En del säger att de känner det i nackhåren när de får den rätta kontakten med pendeln. Det gör inte jag, men det är en speciell känsla som infinner sig när det sen blir rätt svar. Det viktigaste är att vara djupt avslappnad och neutral. I början blev det mest fel när jag provade att pendla, men övning ger som vanligt färdighet. Så ni som inte har börjat pendla än, sätt igång och "lek" med pendeln tills den fungerar. Den kan vara en väldigt god hjälp vid beslut framöver. Att bara sitta och pendla på tipset, lotto etc för att tjäna pengar avråder dock många ifrån. Kanske slutar den att fungera rätt om man bara använder den för egen vinnings skull. Men det råder faktiskt delade uppfattningar om det.

Ha en skön sommar!

Eva Svensson

HÖSTMÖTEN!

Under hösten räknar vi med att det skall bli flera höstmöten, som för första gången under SSF's tid kommer att vara utspridda över hela landet.

Vad sägs om:

10 - 11 Sept	Örje Det norska förbundet anordnar mötet i närheten av gränstrakten till Värmland
27 - 28 Aug	Skåne Lilian Carlsson arrangerar och Margit Sandemo kommer.
23 - 25 Sept	Bogesund utanför Stockholm Mötet anordnas av Rolf Kjellström och Kerstin Brantryd
4 - 6 Nov	Umeå AnnMari Carlsson kommer att ansvara för mötet

Program, mötesplatser och tider kommer med särskild inbjudan att skickas ut till alla medlemmar.

Därutöver hålles en kurs på Ålsta folkhögskola den 24 - 25 Sept - Healing med hjälp av slagruta - Kursledare är Rolf Heinemann
Anmälan till den kursen göres direkt till Sigrun Gudjonsdottir tel. 0691-309 16

Så nu gäller det att vara beredd att fara land och rike runt.

Helge Hedblom

har lämnat oss efter en tids sjukdom
9 april 2005

Helge har under många år varit engagerad i Svenska Slagruteförbundet och har bl. a. varit en drivande kraft att anordna både kurser och höstträffar.
Alltid glad och hjälpsam - vi saknar honom.

KRONCHAKRANÄTET OCH REGRESSION

Arne Groth är en av Sveriges främsta slagrutemän. Här följer sjätte delen av en intervjuserie Eva Svensson gjort hos Arne.

Det är lättare att följa med i den här artikeln om du först läser artikel fem, om chakranäten, i föregående nummer av Slagrutan.

Eva: Förutom att du arbetat med chakralinjerna har du också studerat kronchakrat extra noga och hittat spännande saker.

Arne: När man har försatt en människa i halvhypnotiskt tillstånd och fått dem att gå tillbaka i tiden, passera barndomen och sedan krypa in i föregående liv, då hittar man tillstånd, dvs. föregående liv, vilket visas av att det individuella kronchakranätets korspunkt finns på marken på en annan plats än normalt.

Eva: Skulle du vilja berätta lite om kronchakraspiralen och om hur du använt dig av den för att komma åt tidigare liv?

Arne: Ja, det är ju ett arbete inom den där "magiska sfären". Först får man hjälpa personen till ett självhypnotiskt avslappnat tillstånd så att de från detta livet kan nå minnena från tidigare liv. Jag kan t ex testa att de är på rätt väg genom att låta dem gå tillbaka till sitt klassrum i första klassen. Jag kan fråga om det var någon färg på tapeter, om hur läraren såg ut osv. Om man då spontant kommer ihåg detta har man kommit ner på rätt nivå på ett bra sätt. Sedan finns det olika regressionstekniska knep om hur man kan simma mot olika liv osv, men det är inte sådant jag ska ta upp här. Om personen stod på sin egen kronchakrakorspunkt när han (eller hon) "gick ner" i självhypnos, så hittar man kronchakrakorspunkten, som tillhör det tidigare liv han nu befinner sig i, kanske en halvmeter vid sidan om.

Eva: Så det personliga kronchakrats placering förändrar sig om man mäter på olika liv på marken?

Arne: Ja, och sedan kan man mäta punkterna för en persons olika liv bakåt i tiden i tur och ordning och se att kronchakrakorspunkterna ligger så att de tillsammans bildar en stor spiral. Det finns en viss dirigering från min sida, så blir det när man jobbar med sådana här magiska sfärer. När jag jobbar med detta har jag en önskan om att spiralen ska få plats i det rum som vi jobbar i. Och då ser man att det inte är något helt naturligt fast system jag kommit in i, för då skulle jag ibland hamna i byråar och på andra sidan väggen, men det gör jag inte. Krafterna här är lite vänliga och hjälper till på något vis. Och de korspunkter man får fram representerar olika tidigare liv.

Eva: Hur tar du fram punkterna? Vad utgår du ifrån?

Arne: Jag utgår från personens i detta liv personliga kronchakrakorspunkt. Sedan frågar jag var föregående livs korspunkt ligger osv. Jag söker dem med slagrutan.

Eva: Var brukar föregående livs korspunkt ligga i spiralen i förhållande till nuvarande livs korspunkt?

Arne: Chakranäten ligger ju orienterade norr-syd, öst-väst så nästa punkt ligger en aning åt sydväst. Och sedan ligger de efter varandra i spiralform.

Eva: Hur stor är spiralen?

Arne: Den kan vara en 4-5 meter i diameter, men det varierar.

Eva: Hur långt är det mellan varje liv då?

Arne: Grovt kanske en halvmeter. Och om dessa punkter ger ett perfekt tidsschema vet jag inte, men det tror jag inte. Men det är i alla fall "hjälp-punkter" för att komma åt de andra liv. Det går väldigt fort när jag för fram en person i den här spiralen och sedan stannar upp på dessa punkter, som jag då sökt och mätt upp i förväg. Stannar man på en ny punkt så är man plötsligt i en helt annan miljö, vilket märks på vad personen berättar om sin omgivning.

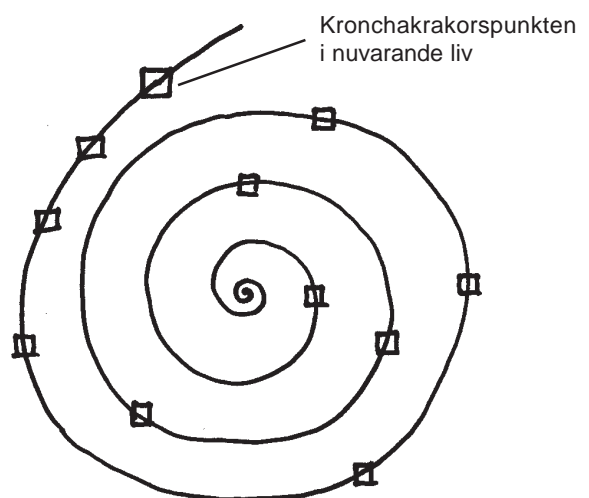
Eva: Genom att ställa sig på dessa punkter har man alltså lättare att komma in i och uppleva ett visst tidigare liv?

Arne: Ja så är det.

Eva: Den har spiralens form. Du sa att det föregående livet var en bit åt sidan, åt sydväst. I vilken riktning går spiralen sedan?

Arne: Den går motsols. Spiralen kan innehålla hundratals punkter så man får nöja sig med att markera grundformen och sedan ta stickprov här och där.

Eva: Kan du rita hur den ser ut?

Arne: När man hamnar i livet nära spiralens mitt kan man verkligen tala om stenåldersliv. Det hela är inte riktigt enhetligt, kanske kan det ibland vara alternativvägar för oss att gå ner till jordeliv, för det kan ligga ganska färska liv långt

KRONCHAKRANÄTET OCH REGRESSION

fortsättning

in i spiralen. Men i genomsnitt så blir det äldre och äldre upplevelser ju längre in i spiralens mitt vi hamnar.

Eva: Hur kopplar du det med att livet inte alltid kommer i tidsföljd?

Arne: Det är lite svårt att koppla. Människans andliga vägar kan kanske verka lite egendomliga för oss.

Eva: Mittpunkten då?

Arne: Jag lägger aldrig ut punkterna med pinnar eller liknande markeringar utan med tunn maskeringstape, annars vaknar man ur hypnosen då man trampar på t ex en pinne. Men man märker inte när man råkar gå på en målartape. De är behagligare att gå på. Ställer man folk i centrum av spiralen, på centralpunkten, brukar de säga att de känner att de svävar, de snurrar. När man håller på med regressions-analys kan man be personerna att mentalt, dvs. utan att öppna ögonen så de vaknar upp, titta på sina fötter. Gör man regression på en liten flicka kan hon plötsligt upptäcka att hon har jättestora svarta fötter. Då har hon verkligen hamnat i ett annat liv. Men om man ber någon som står på centralpunkten undersöka sina fötter då hittar de inga fötter. Och det är ljusst omkring dem. De verkar vara något ljusväsen. Det kanske är så att man föds in i sådana här storspiraler som innehåller ett stort antal liv och dessa kan tillsammans vara i kanske 20-30.000 år.

Eva: Hur är det åt andra hållet då, det som borde vara framtiden? Kan man hitta slutpunkten?

Arne: Nej, någon slutpunkt hittar man inte. Spiralens linje mellan livet bakåt i tiden är hela tiden krökt. När man tar fram linjen åt andra hållet ligger den i en rät linje. Tänk dig att du har en cylinder och ett snöre du lindar av, då får du ju en spiralform. Men tänk att det sitter en sten i snöret och att snöret går av, då fortsätter stenen rakt framåt. Försöker jag gå från det här livet mot framtiden så är det som om jag sliter av ett snöre, som jag suttit fastbunden med i mitten av spiralen. Det verkar då bli rakt. Det ser ut som om man inte längre följer spiralen utan den har tappat formen och förbindelsen med det centrum vi hade. Det blir mer eller mindre egendomliga andliga upplevelser när vi går åt det här hållet och mer och mer intensivt ljus. De blir så egendomliga upplevelser så jag törs inte gå mer än 4-5 steg.

Eva: Vad kan det innebära? Har du något exempel du kan berätta?

Arne: Ja, personerna där befinner sig väldigt mycket i ljus. Allting börjar mer och mer tappa konturerna. Det blir svårare att föra någon sorts resonemang. Och jag blir rädd för att de kanske kan hamna i en skrämmande hjälplös situation, så då backar vi tillbaks och kommer ut i det här livet igen. Och

solen skiner, allting är bra, man kan sätta sig i soffan och fika.

Eva: Hur reagerar personer som varit med om tidigare liv?

Arne: De blir lite yrvakna, men upplever att de varit med om någon egendomligt. Min fru Ylva är ju mycket duktig på att prata med folk i dessa tillstånd och få dem att svara på allt möjligt. Ylva är ju professionell regressionsterapeut, som arbetar med patienter och håller kurser i detta. Hon är därför väldigt snabb på att finna olika lösningar på det som dyker upp.

Eva: Är detta något man kan göra ensam hemma?

Arne: Nej, det skulle jag inte rekommendera. Jag har vågat mig på en del, men jag har ju pratat mycket med Ylva som har hjälpt mig med den här delen. Det kan ju trassla till sig och bli rätt kusliga upplevelser för en del när de återupplever obehagliga händelser i tidigare liv. Folk både skrattar och gråter och kan vara med om både roliga och fasansfulla händelser. Det finns många användbara knep, att t ex ta någon tidigare inkarnation som hjälp osv. Det visar ju lite om den andliga biten i oss och om hur tidshissen åker upp och ner. Den kan man kliva av och på lite hur som helst. Dom här gamla inkarnationsindividerna kan komma hit i nutiden och prata. Och samtidigt ger vi dem nya infallsvinklar och idéer, som i sin tur kanske påverkar dem. Så man kanske ska tänka sig för vad man kan påverka när vi kommer resande från framtiden och ändrar deras planer. Det är alltså allvarliga saker att tänka på, så man inte gör några dumheter.

Mer info:

Arnes kompendium kan beställas direkt av Arne.
Telefon 0563-30202.

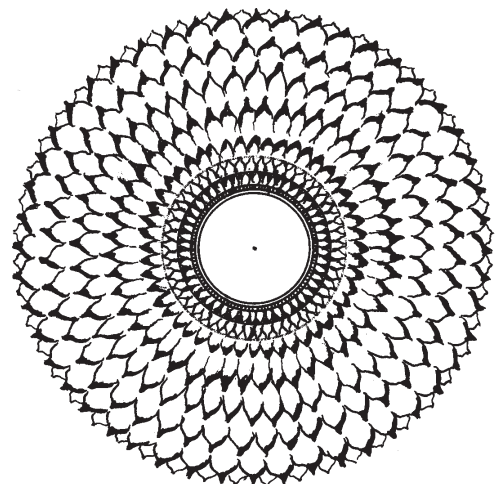
Arnes hemsida: <http://arnegroth.has.it>

Ylva Cronstedt har hemsidan <http://ylvacronstedt.has.it>

En liten bra bok om tidigare liv:

Ylva Cronstedt: Vi vanliga odödliga.

Fler länkar om tidigare liv: <http://newage.vingar.se/newage-se.htm>

DET KOM ETT BREV FRÅN SIGRUN

Det dök upp en artikel i lokaltidningen som jag tyckte var intressant för alla som letar vatten med slagruta. Inom kemin klassas vatten närmast som ett mineral fast flytande vid våra sommartemperaturer. Då kan man ju tala om kristallina former i det fasta tillståndet.

Det intressanta är att denna L-E Näslund säger att vatten-molekylerna kan hänga ihop på olika sätt i flytande form. Då kan man anta att de ser olika ut i stillastående och i rinnande vatten, det blir skillnad på grundvatten och en vattenåder. Detta har jag påstått helt fräckt, när jag diskuterat sånt med mina elever. Hur är det med "virvlat" vatten? Kanske avger vatten olika energier i fall det föreligger i kedjor eller i ringar eller andra former. Det tål att fundera på!

ÖSTAVALL
Lars-Åke Näslund från Öst-
vall har med en doktors-
avhandling vid Stockholms
universitet presenterat
en ny teknik som löst ett
gammalt mysterium.

Lösningen innebär stor
betydelse från processen
att transportera mediciner
i kroppen till miljöförstö-
ring som surt regn och
skogsdöd.

- Upptäckten är mycket
viktig, berättar han.

Avhandlingen har rönt stort

intresse över hela världen. I tidskriften Science hamnade den på åttonde plats av de tio främsta upptäckterna under förra året.

Doktorsavhandlingen presenterar ny teknik som avslöjar vattnets struktur och därmed löser ett gammalt mysterium.

- Vattnet domineras av vattenmolekyler i kedjor eller ringar. Datorbaserade simuleringar har tidigare indikerat islik struktur, berättar Lars-Åke Näslund på julbesök hemma i Östavall.

Avhandlingen Probing unoc-

cupied electronic states in aqueous solutions som Lars-Åke Näslund försvarade bygger på röntgenabsorptionsspektroskopi med syfte att avslöja vätebindningsstrukturen i vatt-net.

Och studien visar att den elektroniska strukturen i vatten väsentligt skiljer sig från den i is och vattenånga.

Resultatet pekar nu på att tidigare förslag vätebindnings-strukturer inte är korrekta.

Vattnet består troligtvis av kedjor eller ringar av vatten-molekyler i stället för en tetra-edriskt islik struktur skriver

Lars-Åke Näslund i sin avhand-ling.

Upptäckten kan få en myck-et stor betydelse inom den med-icinska forskningen och av miljöförstörande processer.

-Den kommer att vara betydelsefull för att förstå bio-logiska processer, till exempel transport av mediciner i krop-pen och läkningsprocesser eftersom kroppen består av så mycket vatten, säger Lars-Åke Näslund.

JOHNNY JONSSON
johnny.jonsson@st.nu
0690-12500

Sundsvalls Tidning
Jan 05

Foto Johnny Jonsson

SLAGRUTAN I DET FORNA EGYPTEN

När man läser böckerna om Ramses II av Cristian Jacq, ser man på flera ställen att han låter egyptierna använda slagruta för att finna vatten.

Jag skrev till författaren och frågade om han hade några belägg för att de verkligen kände till slagrutan.

Jovisst säger han i sitt svar, belägg finnes och han hänvisar till ett antal publikationer. En av dessa är: E. Hornung, The Tomb of the Pharaoh Seti I, Zürich et München, page 131, planche 67.

Denna Seti I dog ca. 1290 f. kr. och var fader till Ramses II. Jag vill också påpeka att Mika Waltari låter använda slagruta i boken Sinuhe egyptiern. M. W. lär också ha varit en kunnig egyptolog.

Kopia av brevet från C. J. medföljer.

Christian JACQ

Le 20.2.2003

SIGRUN GUDJONSDOTTIR
Box 60
840 12 FRANSTA
SWEDEN

Chère Madame,

En ce qui concerne la radiesthésie, il n'existe malheureusement aucune étude approfondie sur ce sujet en Egypte ancienne.

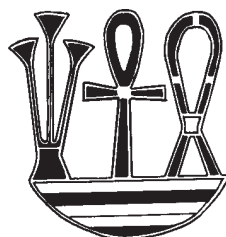
Néanmoins, des traces concrètes existent.

On sait, par exemple, que les pharaons étaient capables de trouver les bonnes pierres et d'être géologues, comme Ramsès II (voir de Putter, Zeitschrift für ägyptische Sprache 124, 1997, 131 sq.), et même de trouver de l'eau dans le désert, comme Séthi Ier (traduction du texte dans Lalouette, Textes sacrés et textes profanes de l'ancienne Egypte, tome I, Paris, 1984, p. 67 sq.). C'est en faisant appel aux dieux sourciers que le roi parvient à trouver de l'eau et à creuser un puits.

Par ailleurs, la représentation du magnétisme est bien connu, sous la forme de l'acte nini. On voit, en effet, de l'énergie sortir de la main des déesses (notamment Isis et Nephthys) pour magnétiser le roi ou l'initié (voir Lexikon der Ägyptologie II, 578-9).

Il faut également citer l'objet Y, que l'on pourrait qualifier de baguette de sourcier, et qui est tenu par des personnages dans plusieurs tombes de la Vallée des Rois (par exemple celle de Séthi Ier, voir E. Hornung, The Tomb of the Pharaoh Seti Ier, Zürich et München, page 131, planche 67).

En espérant que ces quelques indications vous seront utiles. Bien cordialement,

MANIPULERAD VATTENÅDER

Jag har vid flera tillfällen hört slaggrutefolk som tagit ut vattenådror, som vid grävning visat sig vara utan vatten. Det kan vara pinsamt, särskilt då man vid flera andra tillfällen lyckats bra. Har själv råkat ut för detta en gång och tänker här redovisa denna händelse och även resultatet av en del forskande.

Det hela började med att jag tillsammans med tre andra duktiga slaggrutemän, som var på tillfälligt besök, letade och fann ett ställe där vi skulle gräva en brunn åt min son. Senare under hösten påbörjades grävningen med stora förhoppningar om ett lyckat resultat, dessa förhoppningar grusades dessvärre, åtminstone till en början.

Vattenväsen: Nymfen Galatea. V. Cartari 1647.

Det visade sig att det inte fanns en droppe vatten på denna plats, och ändå grävde vi så djupt som grävaren kunde nå. Vid grävningen hade jag med en bekant från grannbyn som är händig med slagruta. Han blev varse att vattenådern flyttade sig i sidled under grävningen och påpekade detta för mig. Något förvånad kunde jag konstatera att det stämde och tyckte det var ett märkligt fenomen. Vi bestämde oss raskt för att gräva i sidled jagande efter denna flyttande vattenåder.

Vattenväsen: Melusin badande i sitt gemak. Illustration i folkbok, Antwerpen 1491.

Detta fenomen visade sig på följande sätt. Vi började grävningen på den plats där vi kände ådern, men när vi grävt oss ned utan att hitta vatten så hade strålningen av den förflyttat sig i sidled och låg nu i kanten på gropen. När grävaren vidgade gropen och kommit ner en bit i marken där vi sist kände ådern så flyttade den sig en bit i sidled igen. Detta upprepades tills vi hittade vattenådern och vattnet kom, då hade vi grävt oss 3 m i sidled. När vi hittade vattnet förenades strålningen med vattenådern. Men det märkliga var att detta bara gällde i gropen där vi grävde, runt omkring där det inte var grävt kändes strålningen som förut. Sedan vi grävt igen gropen fanns fortfarande strålningen kvar runt om, men inte där jorden var omrörd av grävaren, där fanns bara indikationen från den riktiga vattenådern.

Vi avslutade arbetet och allt var frid och fröjd. Men hur många gånger är den som hittat ådern med och kan kontrollera förändringar under grävningens gång. Oftast får man bara beskedet att det inte fanns något vatten och personen med slagrutan blir för den missnöjde brunnsgrävaren en bluff, en erfarenhet som han gärna delar med sig till andra som inte vet något om slagruta.

Jag kunde inte släppa tanken på detta fenomen. Jag tog kontakt med Rolf Heinemann via telefon, och han var till en början lika frågande som jag. Efter mycket funderande och provande hit och dit kom vi på att inom detta område var vattenådern manipulerad. Ådern var naturligtvis inte flyttad utan bara strålningen från densamma. Jag började utforska omgivningen med pekarna och fann att inom ca 50-60 m från källan låg vattenådern förskjutet tre meter i sidled. Om jag gick från källan och följde vattenådern så försvann den i tomma intet vid en given punkt, om jag då gick tre meter i sidled fann jag ådern igen.

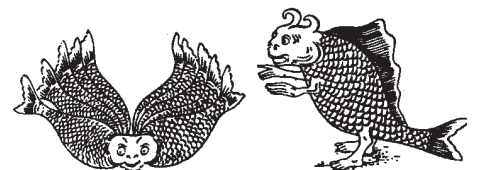
Jag har vid flera tillfällen efter denna händelse hittat många manipulerade ådror tillsammans med andra slaggrutevänner. Hur många missade ådror beror på den här typen av manipulation?

Oftast vid dessa manipulerade platser har det funnits boplatser och en tanke är att det var lättare att flytta en störande strålning från en vattenåder än att röja för husbygge i oländig terräng.

Nu kontrollerar jag alltid om det finns någon manipulerad vattenåder där det är tänkt att det ska grävas. Det vore intressant att höra om det är fler än jag som råkat ut för samma fenomen och om ni eventuellt har kommit fram till samma slutsats som jag och Rolf.

Gunnar Larsson Orrböle Nyåker

Vattenväsen: Fabelgestalter ur det kinesiska verket Shan-hai-jing.

TVÅ MINNEN SOM THORE ROSÉN VILL BERÄTTA OM

Ja det är ett tag sedan Eva frågade om jag inte hade något att skriva om.

Då tillkom Minnet från Segersjö.

och för en tid sedan ringde en medlem som hade fått Slaggrutan och sa, ”och inte var det någon insändare av Rosén”. Då väcktes tanken att skriva om min upplevelse under min flygresa.

ETT MINNE FRÅN SEGERSJÖ

Jag läser om rymttävlingar i Segersjö och minns för c:a 10 år sedan när jag ombetts att komma och göra något åt den strålning som besvärade de boende.

Efter att på bästa sätt avslutat arbetet stod husfrun och jag i den vänstra hörnet av byggnaden och pratade. Hon berättade att det skulle finnas en lönngång från huset ner på framsidan där det tidigare legat ett hus som nu var rivet. Kan Du tala om var den gången började. Jag skall försöka svarade jag och tog pekaren och gick mot höger. Efter ett tiotal meter fick jag utslag. Här bör den ha börjat, sa jag. Hon böjde sig då ner och lyfte på en stor matta och under den fanns en lucka i golvet. Jag hade aldrig provat på något liknande, så jag blev glatt överraskad över resultatet. Strax efter kom mannen hem och hon berättade då vad som hänt. Visade Du honom var luckan var? Nej, det gjorde jag inte. Mycket intressant, sa han och frågade om jag ville följa med honom ut framför huset och om möjligt visa var huset hade legat. Det revs under hans ungdomsår, så han visste precis var det stått. Jag lyckades även här och han frågade var lönngången hade mynnat ut. Jag visade var. Han stod tyst en stund och så sa han. Ja det stämmer. I hörnet av huset fanns ett litet rum vars ingång hade varit igenmurad. Han ville veta mer och frågade efter ett lusthus som stått i trädgården under hans barndom. Även här lyckades jag. Det har stått ett hus till här, men det har jag aldrig sett, men jag tror mig veta var. Även här lyckades jag.

Under hemresan var det en mycket nöjd slagruteman som tänkte, det var inte dåligt, det visste jag inte att jag kunde. Efter den gången har det hänt liknande vid många tillfällen.

OBSERVATIONER UNDER FLYGRESAN FRÅN GRAN CANARIA TILL KÖPENHAMN.

Observationerna började på flygplatsen Gando, Las Palmas den 6 april 2005. Jag är fortfarande känslig för strålning. Jag känner det först i trampdynorna men som vanligt stör jag mentalt av alla större byggnader som varuhus, flygplatsbyggnader och liknande, innan jag går in. Vid utgången till flygplanet där vi fick stå och vänta, började trampdynorna plötsligt att värka mer än vanligt. Eftersom att jag inte kan fingertesta, utan måste använda mina pekare, så föredrog jag att flytta på mig, men det hjälpte inte, eller också var värken redan för stor. Ombord på planet kopplade jag på läkning av mina strålskador, vilka efterhand läktes ut. Efter en stunds flygning testade jag på Currylinjer. Till min förvåning började pekaren att svänga från ja till nej, ungefär i samma takt som en metronom. Efter en stund testade jag Hartman och Thorlinjen, men då stannade pekaren på nejsidan. Åter till Curry och pekaren började återigen att svänga från ja till nej. Plötsligt stannade pekaren på nej-sidan. Jag kopplade då omedelbart om till Hartman och Thorlinjen som då svängde över till ja-sidan. Efter en stund slog pekaren över till nejsidan. Åter till Curry och samma metronomsvängande började omedelbart. Jag testade på sprickzoner, vilka dök upp då och då, men bara med korta utslag till jasidan. Jag kunde ju inte sitta med pekaren för långa tider, utan avslutade då och då. Plötsligt började höger stortå att värka. Jag vet sedan tidigare att då brukar det vara en sprickzon som jag står på. Omedelbart fram med pekaren och sprickzon. Mycket riktigt, vi flög alltså längs med en sprickzon, tid jag hann att ta var 35 sekunder. Värken släppte nästan omedelbart efter att vi flög ur linjen. Jag testade även om det fanns några lej- linjer. Dessa dök upp då och då. Vid ett tillfälle var det två direkt efter varandra. Jag testade c:a 1/2 till 3/4 timma av de första timmarna av flygtiden. I början av min testning befann vi oss över havet. Såvitt jag kan förstå, så flög vi största delen i c:a 325 grader och resten i nästan nordlig riktning.

Passa på nästa gång ni flyger och kolla hur edra pekare fungerar.

SSF 's HEMSIDA

www.slagruta.org

Hitta till vårt DISKUSSIONSFORUM

Gå till SSFs hemsida som finns på:

<http://www.slagruta.org>

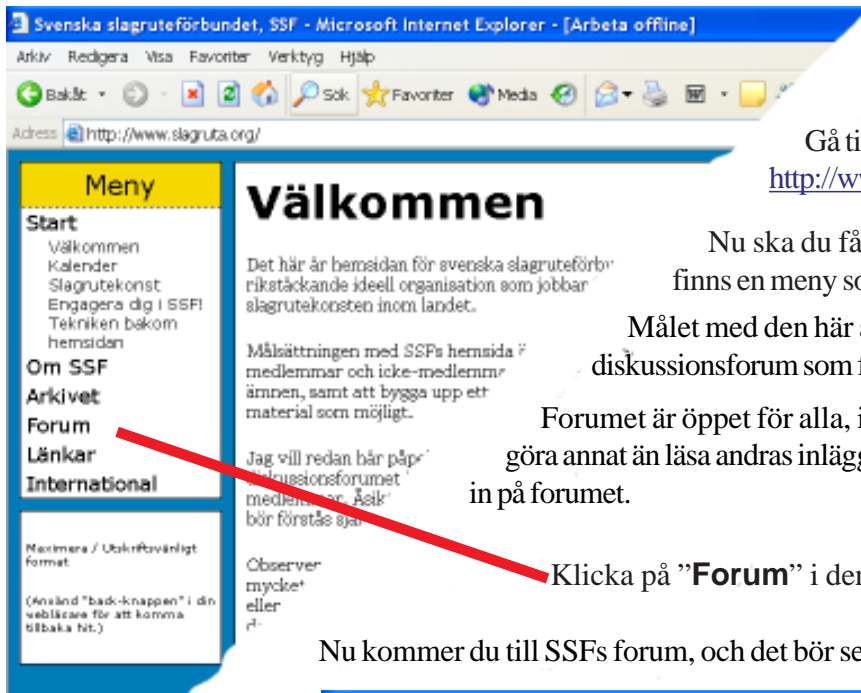
Nu ska du få upp SSFs hemsida i webläsaren. Till vänster finns en meny som används för att navigera på hemsidan.

Målet med den här artikeln är att förklara hur man använder SSFs diskussionsforum som finns på hemsidan.

Forumet är öppet för alla, inte bara medlemmar i SSF, men för att kunna göra annat än läsa andras inlägg så krävs det att man först registrerar och loggar in på forumet.

Klicka på "Forum" i den här menyn.

Nu kommer du till SSFs forum, och det bör se ut som bilden nedan.

Längst upp till vänster finns SSFs logo, och till höger om den finns en meny med olika valmöjligheter för forumet (mer om dessa senare).

Under logon och menyn finns alla de olika avdelningarna som finns på forumet. Läs igenom alla rubrikerna och beskrivningarna, så ser du vilka olika kategorier som finns. Anledningen till att vi har många olika avdelningar är för att det ska bli lättare att hitta det man är intresserad av. Det blir också lättare att strunta i diskussioner som man personligen inte är intresserad av.

Prova att klicka på avdelningen "Allmänt". Det är en avdelning för diverse ämnen som inte har någon egen avdelning. När du gått in i den här avdelningen så får du upp en lista med alla diskussioner som finns här. Prova att klicka på någon av dem som verkar intressant, så får du se vad som har diskuterats.

Om du inte har loggat in på forumet så kan du inte skriva nya inlägg i forumet, utan enbart läsa inlägg som andra har gjort. För att kunna skriva in egna artiklar eller svara på inlägg måste du därför logga in och registrera dig med ett användarnamn och lösenord först.

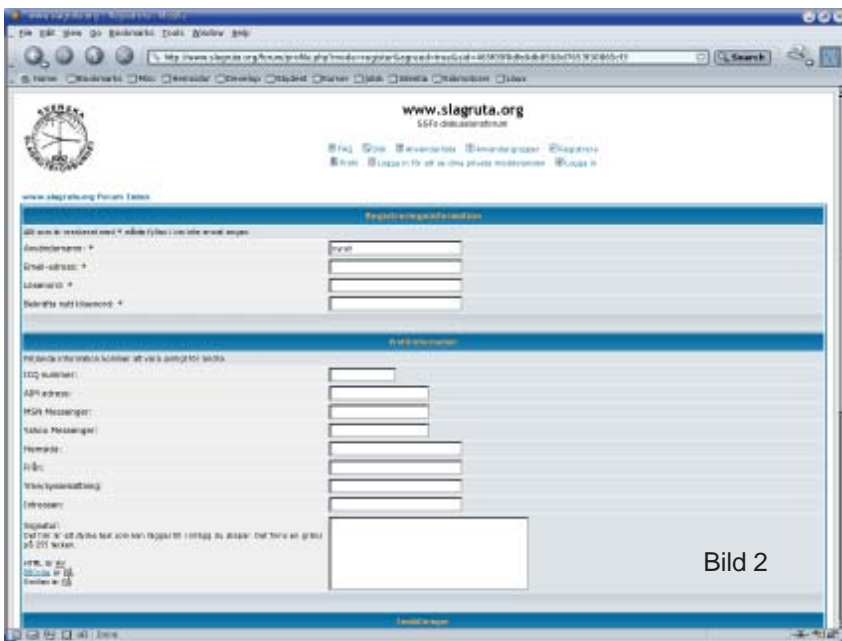
Registrering & inloggning

Ta en titt på forummenyn (föregående sida, till höger om SSFs logo, längst upp på sidan). När du är på forumet utan att vara inloggad så är menyalternativet längst upp till höger i forummenyn "Registrera" För att registrera en ny användare så klickar du just på detta alternativ. Följ sedan anvisningarna nedan:

1. Nu får du upp en sida med regler för hur forumet ska användas. Läs igenom dessa och när du sedan vill gå vidare så klickar du på "Jag accepterar ..." längst ner på sidan.

2. Nu får du upp en sida med en massa textrutor som kan fyllas i (se bild 2). De viktigaste rutorna är de fyra första, nämligen: "Användarnamn", "Email-adress" och "Lösenord" (som ska fyllas i två gånger). Fyll i de fyra första rutorna, och så många av de andra som du har lust med. Förstår du inte vad de ska vara för så är det bara att strunta i dem. När du är klar så klicka på knappen "Skicka" längst ner på sidan.

3. Nu får du upp en sida som tackar dig för registreringen, och meddelar att du nu kan logga in med det användarnamn och lösenord som du angav.

4. Klicka på "Logga in" i forummenyn (direkt under "Registrera" som du nyss klickade på).

5. Skriv in ditt användarnamn och lösenord och klicka på knappen "Logga in" (bild 3). Om allt fungerar som det ska så kommer du nu tillbaka till forumet, och i menyn där det tidigare stod "Logga in" står det nu "Logga ut [mitt användarnamn]". Skulle det mot förmodan inte fungera att logga in trots att registreringen gick bra, så vänta ett dygn och försök igen. Funkar det då fortfarande inte så kontakta mig (webmaster@slagruta.org) så försöker jag hjälpa er.

Nu när du är registrerad och inloggad så har du rättigheter att skriva egna inlägg i forumen. Hur det går till kommer vi att förklara närmare i **nästa nummer**.

Inloggning igen

Nästa gång du besöker forumet så behöver du bara klicka på "Logga in" och ange användarnamn och lösenord. Registreringen ska bara göras första gången.

Vill man vara smidig av sig så kan man göra så att webläsaren loggar in sig automatiskt

varje gång man besöker forumet. Detta gör man helt enkelt genom att kryssa i den lilla rutan "Logga in mig automatiskt" som kommer upp samtidigt som man loggar in (under lösenordsrutan).

Er hemsidesredaktör Mattias Nyrell

SYFTET MED UPPALLNING AV STENBLOCK

Supplement till "De flyttade flyttblocken" av Bo Westling

Del III

VILTSTRÅK

SKJUTTORN VID UPPALLADE FLYTTBLOCK
Erfarenhet av älgjakt i flera olika jaktlag har givit mig stor kunskap i älgarnas beteenden och förflyttning. Det har visat sig att älgarna följer de riktade linjerna (ridåerna) mellan de uppallade flyttblocken eftersom de känner av den speciella energin och kanske också ser ridåerna. De uppehåller sig gärna runt de uppallade stenblocken och känner de välgörande energierna. Det vittnar den mängd djurspillning, som man ofta finner här inte bara från älg utan även från rådjur och hare. Det är således mycket vanligt att man finner ett skjuttorn uppställt intill eller t.o.m. på ett uppallat flyttblock.

ANDRA SKJUTPASS.

Undersöker man om det finns någon riktad linje vid andra, markerade älgpass kommer man att hitta den på 20-30 meters avstånd vid den ena eller andra sidan om skjutpasset.

FÅNGSTGROPAR.

1. **ÄLGGROPAR.** Förr i tiden anlade man fallgropar för att underlätta jakt på villebråd. Stora gropar grävdes och doldes med klena stammar, grenar och ris. Gropar avsedda för större villebråd såsom älg och andra hjortdjur var förstärkta runt sidorna med stockar. Älggropar placerade man under de riktade linjer, som sträcker sig mellan uppallade flyttblock.

2. **VARGGROPAR.** Gropar avsedda för rovdjur, särskilt varg och järv, var mindre och hade en spetsig påle nedslagen i dess mitt. Varggroparna var dessutom betade med åtel d.v.s. lockbete av dött djur eller djurrester. Därför kunde de placeras var som helst där det var lätt att gräva. Släcks de riktade linjerna ut uppstår stor förvirring bland djuren något som kan få allvarliga följder - inte minst vid markerade vägövergångar för älg.

ORIENTERING

Det finns personer i vårt land som betraktar de uppallade flyttblocken som ett verk av inlandsisen. Vid mitt besök i urinnevånarna aboriginernas territorium Arnhemland i norra Australien fann jag stora stenblock uppallade på samma sätt som i Norden och på många andra platser i världen, I Australien har det aldrig funnits någon inlandsis, som har kunnat lägga upp dessa stenblock. Det är aboriginerna, som har gjort

detta. Avsikten är desamma som på övriga platser. De kringvandrande aboriginerna utnyttjar bl.a. de riktade linjerna främst som hjälp vid orientering över de oändliga vidderna fram till de heliga berg vars grottor de brukar som bostäder och begravningsplatser. De känner av eller t.o.m. ser de ljusblå linjerna (ridåerna), som sträcker sig mycket långt mellan de glest placerade uppallade stenblocken. Även i Sverige finns det än i dag känsliga personer, som kan se dessa riktade linjer.

Obiri Rock Arnhem Land Northern Territory Australien

GRÄNSMARKERING

Alldeles intill länsväg 154, på länsgränsen mellan Västra Götalands och Hallands län tillika Falkenbergs kommungräns, ligger ett stort s.k. jordbundet stenblock. Den omedelbara närheten till vägbanan har gjort att sand och grus förts intill blocket varför det inte går att se upplägningstypen. Men alla krite-

rier för att det är upplagt finns.

Således sträcker sig åt vardera hållet om stenblocket den riktade linje, som läns- och kommungränsen följer. Det finns många andra exempel på hur riktade linjer har använts som markeringar av olika ägo gränser såsom socken-, härads-, läns- och riksgräns.

FRÅGOR OCH SVAR i samband med uppallade stenar

F: Uppallade flyttblock lär ge ifrån sig "Riktade linjer". Varför kallas de "riktade"? (Micke).

S: Eftersom uppallade flyttblock ligger med en liten anläggningsyta mot ett hårt underlag på Curry- och Hartmannkryss och vattenåder uppkommer två energilinjer (ridåer). Genom att, vid uppläggningsen, vrida blocket fick man en av de två linjerna att peka i önskad riktning beroende på ändamålet med linjen. (Den andra linjen följde automatiskt med i ung. 90°.) Obs. att dessa RIKTADE LINJER ej får förväxlas med Curry- eller Hartmannlinjer som de naturligtvis ibland kan råka att sammanfalla med. Dessutom "svävar" de riktade linjerna (ridåerna) en till två dm över marken och över de uppallade stenblocken. (B.W.)

F: När pallade man upp flyttblocken? (Stenkul)

S: De flyttade flyttblocken är upplagda av våra förfäder. Säkerligen började man att bygga upp systemen redan något tusental år efter det att inlandsisen smält undan och villebråden dragit in i de uppväxande skogarna. (I södra Sverige för 10 000-12 000 år sedan). De är således våra äldsta fornlämningar. Vartefter landet höjde sig fortsatte utbyggnaden bl.a. utefter de nya kusterna troligen in på 1 000-talet e. Kr. Forntidens människor var verkligen inte några primitiva varelser. Jag vill benämna dem naturfolk, som kände till och kunde behärska de energier, som än i dag finns runt omkring oss. (BW)

F: Är det bara i Sverige som det finns uppallade flyttblock? (Intresserad pekfantast)

S: Uppallade flyttblock finns i hela världen, t.o.m. på Spetsbergen (BW)

F: Hur långt kan en "riktad linje" nå? (Slagrutegängare)

S: En riktad linje kan sträcka sig någon kilometer där den

förstärks av ett annat uppallad stenblock som skickar den vidare till nästa o.s.v. Stenblockens storlek påverkar längden av de riktade linjerna. Över vatten når de riktade linjerna mycket längre. Den riktade linje, som sträcker sig åt sydväst över det stora, balanserade flyttblocket "Spikstenen" vid sjön Båvens sydspets i Södermanland, har jag följt och i dagsläget nått till söder om Jönköping (22 mil). (BW)

F: Vad är det s. k. "Gyllene snittet"? (Vetgirig)

S: Det klassiska, harmoniska delningsförhållande mellan sträckor och ytor där den mindre delen förhåller sig till den större som den större förhåller sig till helheten. Värdet av vardera bråket blir ett irrationellt tal skrivet som decimalbråk med tre decimaler : 0,618. Exempel på g.s. är Cheops-pyramiden i Egypten, Parthenontemplet i Grekland, skeppssättningar, gånggrifter, uppallade flyttblock (BW)

F: Hur kan det finnas uppallade stenblock — typ liggande höna, trefotasten — i Australien där det aldrig funnits någon inlandsis? (Aboriginättling)

S: De uppallade stenblocken är inga naturföreteelser. Aboriginerna har placerat upp blocken för att utnyttja de skapade, riktade linjerna bl.a. till orientering över de stora vidderna fram till deras heliga berg. (BW)

F: Vilken uppallningstyp förekommer mest?

(Fascinerad stenarbetare)

S: Den vanligaste uppläggningsformen av de sex är där stenblockets ena kortsida är upplyft på en mindre sten. Se illustration, foto och tabell i "De flyttade flyttblocken". (BW)

F: På vissa, orörda bergsplatåer ligger det uppallade block i rad utefter kanterna ut mot stupen. Varför? (Ola i Kisa)

S: Dessa platåer var kultplatser och skulle skyddas mot inkräktare. De upplagda stenblockens gemensamma riktade linje runt platån (kultplatsen) gav ett sådant skydd. Stupen har också en negativ polaritet. (BW)

F: Utnyttjade man förr energierna som finns över ett uppallat flyttblock annat än deras riktade linjer? (Torsten i Stenstorp)

S: På kultplatser eller vissa platser där uppallade flyttblock är upplagda i triangelform hade stammens ledare, shamanen, nojden, medicinmannen, sin plats uppe på ett sådant block med flat ovansida för att utnyttjade de energier som gick genom stenen. (BW)

ATT STÄMMA MÖTE MED EN ÄLG

Gunnar Norén

I början av maj år 2001 när jag var ute vid vår sommarstuga fick jag en idé. Vi hade en 6 årig schäferhund, men jag var inte så säker på att gå med honom i skogen i den händelse vi skulle möta en älgko med kalv. Jag var inte säker på hur han skulle reagera vid ett möte med skogens konung (eller drottning) därför fick han vara hemma när jag gick till skogen för att plocka svamp om jag inte

kommer vi att mötas på en gångstig som går utmed mossen. Älgen kommer att gå över stigen på en viss punkt (se kartan) och sedan ut i mossen. Det mötet blir om ca 50 minuter. När jag sitter på trappen hör jag att lantbrukaren kör med sin traktor och såmaskin på den åker som älgen kommer att passera över om en liten stund. Jag hör att traktorljudet dör bort och arbetet med sådden

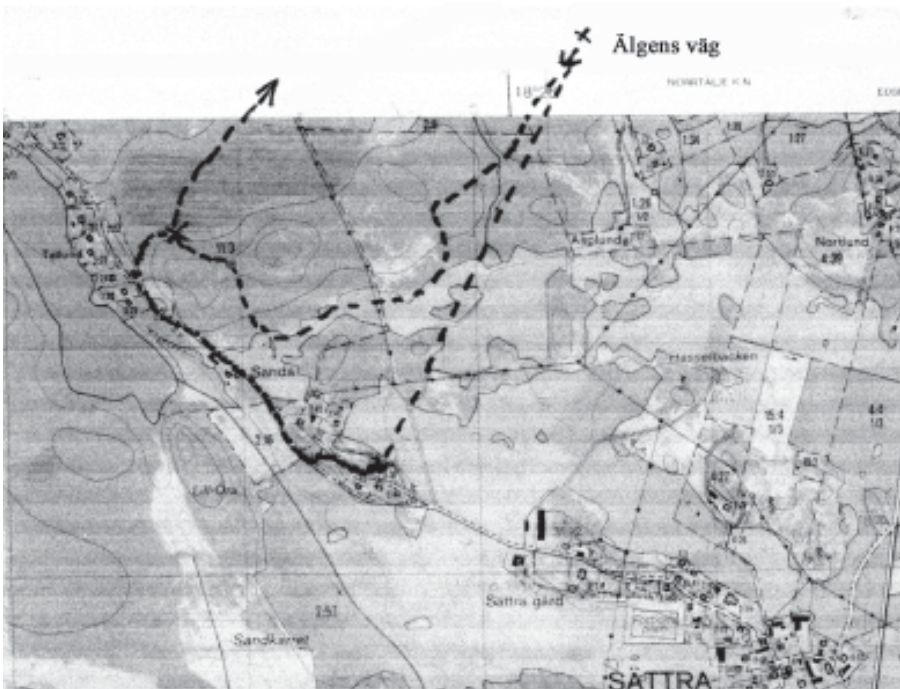
ifrån oss. Där stod vi och tittade på varandra och älgen såg ganska förvånad ut men stod kvar i flera minuter. Hunden tittade växelvis på mig och sedan på älgen utan att röra sig. Därefter började älgen att sakta förflytta sig ut i mossen men stannade upp efter ca 20 m och vände sig om, tittade åt vårt håll i ytterligare flera minuter innan den fortsatte ut i mossen.

Vi gick hemåt men kollade om det stämde med att älgen hade gått över den nysådda åkern samt att älgen verkligen gått den väg uppe i skogen där jag först hade uppfattat att den befann sig och det stämde för där låg ett nytt visitkort. Älgen hade gått som jag hade uppfattat att den skulle gå ner på åkern och vidare. Det var en intressant iakttagelse att se att det stämde.

Jag har för mer än 25 år sedan varit jägare men slutade med jakt och tycker att det är en upplevelse att se vilda djur utan gevär. Liknande möten som ovan sagda har inträffat flera gånger men jag undrar om jag hade en baktanke att stå på pass med gevär om det fungerar lika bra? Både min fru Birgitta och jag har flera gånger kollat om jaktlaget vi har som granne kommer att skjuta någon älg under första veckan och det brukar stämma, vad vi kan få fram. I höstas sa Birgitta: den här veckan får jaktlaget ingen älg. På lördagsmorgonen, när vi kom ut till sommarstugan, träffade vi på hela gänget och de talade om att de inte sett en enda älg på hela veckan. De var ju en mycket intressant iakttagelse.

På detta sett är det möjligt att kolla var en annan person befinner sig vid ett visst tillfälle. Det brukar stämma.

Birgitta och jag brukar, när vi är inne i Uppsala, gå åt var sitt håll och sedan leta upp varandra med hjälp av pejling i varuhus och liknande affärslokaler, var den andra befinner sig. Ibland kan det se ut som om det måste vara fel men det har sin förklaring därför att hon eller jag har glömt något och vänder om och till slut så möts vi som pejlingen visar.

var 100 % på att inte möta en älg och det kollade jag alltid före min skogsvandring.

Jag satt ute på trappen och undrade, finns det någon älg som är ensam och på lagom avstånd som jag och hunden kunde stämma träff med. Mentalt sökte jag igenom närmaste skogsområde för att se om det fanns det jag sökte.

Jag fick napp, det fanns en ensam älg ca 800 m bort som var på väg i riktning mot vårt hus och vad jag kom fram till så kommer den att gå i en halvcirkel över en åker som ligger ca 350 m från vårt hus och ca 150 m ifrån ett annat bostadshus, för att gå upp i skogen och över en liten höjd och sedan gå ned i en mosse.

Om jag och hunden går en omväg så

är avslutat. För att komma dit går vi en omväg till mötesplatsen på gångstigen vid mossen. Det tar ca 15 min för mig och hunden att gå. Därför väntade jag en stund för att sedan gå i lugn takt utan att jakta.

Jag talade om för hunden vad saken gällde, att vi skall gå till skogen och att han får möta en älg. Du skall hålla tyst och gå fot. Vi kom fram till mötesplatsen och stannade, hunden satt fot och tittade på mig och jag höjde pekfingeret med order att vara tyst. I samma ögonblick som vi kommit fram till mötesplatsen och stannade kommer en ensam älg från en höjdnivå ca 10 m ovanför där vi stod, nedför sluttningen i skogen och stannar vid kanten av mossen ca 15 till 20 m

OM DEN FÖRELÄSNING SOM JAG ÅHÖRDE PÅ KTH

Berit Savisé

Om den föreläsning som jag åhörde på KTH i går av Jesper Jerkert är representativ för undervisningen där, så beklagar jag de nutida studenterna.

Ämnet var slagruta och Jesper visade rubrikerna på många experiment med slagruta både i Sverige och annorstädes. De försök som visade något så när signifikanta resultat bortförklarades och nästan löjliggjordes med ord som "ovetenskapligt". "önsketänkande" o.s.v.

Herr Jerkert verkade inte ha haft någon som helst seriös kontakt vare sig med instrumentet eller slagrutemänniskor. En bild på Eva Svensson visades med enda kommentaren att Eva gick på sin tomt och sade sig visa var jordströmmar gick. Han hade även hört att någon "påstod" att veden kunde vrida sig ur barken på slagrutan. Han hade alltså inte ens försökt att få en inblick i om det kunde vara möjligt eller inte. Otaliga rubriker på försök som visade att slagruta, pekare, pendel gav helt slumpmässiga resultat presenterades också. De flesta försök gjordes i början på 1800-talet och i början på 1900-talet. Ett av dessa experiment tyckte jag var helt skrattretande. Ett antal icke slagrutekunniga fick gå en viss sträcka där det fanns ett metallföremål nedgrävt. De fick ingen information om vad de skulle leta efter. Naturligtvis fick de utslag lite här och

där. Detta gottade han sig åt länge och väl. Helt sanslöst tycker jag.

Som exempel på ofrivilliga rörelser berättade han om ett barn som var helt okontaktbar och där skötaren påstod att barnet kunde kommunicera medels ett tangentbord om skötaren förde barnets hand över detta. Det hela visade sig så klart vara bedrägeri. Min fråga är: Vad har detta med seriös forskning att göra?

Kinesiologi som fanns som en punkt på programmet hoppade han helt över.

Jag måste dock hålla med Herr Jerkert på en punkt. Det verkar inte finnas någon vetenskaplig forskning som kunnat dokumentera att slagrutan fungerar. Känner du till en sådan så meddela mig, jag blir glad. Herr Randi bör få sig en match.

En bra förklaring på vad det är som reagerar i kroppen när slagrutan rör sig ger Bo Nordell i sitt föredrag vid Svenska Slagruteförbundets höstmöte i Hjo september - 89. En sammanfattning kan ni hitta på www.sb.luth.se/~bon/ Klicka vidare på "Projects" och Dowsing. Flera sådana artiklar efterlyses.

Slagrutehälsningar från Berit Sarvisé
www.reikiskolan@hotmail.com

ATT KÄNNA AV SIN EGEN AURA

Apropå Eva's artikel om att känna auran.

Berit Savisé

Att känna av sin egen aura är svårare än att känna av en annan persons aura. Man känner så att säga med sin aura i sin aura, men det går....

För armarna rakt ut från sidorna med handflatorna riktade framåt. För sakta handflatorna mot varandra (gärna blundandes så du inte störs av andra intryck) så kommer du vid ett visst läge att känna ett motstånd. Jag brukar uppleva det som om jag har en skumgummiboll mellan mina händer som jag kan klämma lite på. Om man mår bra brukar avståndet mellan händerna bli ca 1 meter. Mår man dåligt psykiskt eller fysiskt brukar avståndet krympa väsentligt.

På mina reikikurser övar vi att känna vår egen och andras aura. Framförallt för att känna av obalanser. En rolig övning som vi gör med händerna eller med pekare är att någon sitter helt neutralt på en stol mitt i rummet och alla övriga deltagare i kursen fastställer aurans utbredning hos denne. Svaren kan bli något olika beroende på hur känsliga vi själva är.

Sedan skriver personen på stolen ned på ett papper hur eller vad denne kommer att tänka på den närmaste tiden.

Efter ca 5 minuter mäter vi auran igen och var och en kan konstatera om auran har vuxit eller krympt i förhållandet till första mätningen. Efteråt kan vi konstatera att auran har vuxit betydligt om personen tänkt glada positiva tankar och krympt, nästan till noll om tankarna varit mörka och tunga.

För att känna av obalanser hos mina klienter för jag vänster hand snabbt över dennes kropp. Då uppstår olika sensationer i handen. Vanligtvis känns det som om det går en elektrisk ström från en viss punkt på kroppen upp i min hand. (indikerar alltid en stor obalans, smärta, tumör eller annan stark avvikelse från det normala), eller jag kan känna kyla, värme, drag eller uppleva att luften känns tjockare. Frågar jag då klienten om denne har specifika problem på stället får jag alltid ett jakande svar.

Ovanstående är svårt att göra på sig själv då man ju känner av sin aura med sin aura som jag nämnde ovan.

Glada Vårhälsningar från Berit Sarvisé
www.reikiskolan@hotmail.com

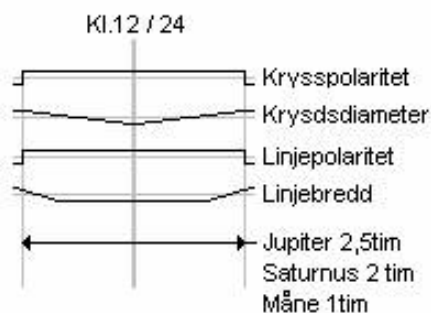

CURRY & FULLMÅNE

Leif Hjalmarsson

Enligt artiklar jag läst, så ska Currylinjerna "försvinna" under fullmåne. Jag har stigit upp mitt i natten för att kontrollera, men linjerna har alltid funnits där - både före, under och efter fullmånen. Måndagen 050110 var det nymåne kl.1303. Detta var "måndagen efter stormen i Småland", så ingenting fungerade normalt. Jag stannade hemma, och passade på tillfället att mäta. Nu försvann linjerna med början kl.1030. De kom tillbaka ca.1330 - märkligt!

Än mer märkligt var, att samma sak upprepades nästa dag vid samma tid, och även nästa dag - och inte bara vid middagstid utan även vid midnatt. Det "hände" även något med linjerna kl.0600 och 1800. Förändringarna i Currylinjerna varade hela veckan och försvann till helgen. Vid middagstid och midnatt förändrades även Currykryssen! Av en slump, fick jag veta att planeten Saturnus var "in-line" med Jorden 050113, (Jorden passerar framför Solen, sett från Saturnus). Tidsmässigt, stämde det rätt bra med mina mätningar, och kunde vara en tänkbar förklaring?

Jag kollade följande fullmåne och nymåne, men Currylinjerna förändrades inte. 050403 stod planeten Jupiter i opposition, dock inte "in-line". Tre dar innan märktes förändringarna - Currylinjerna krympte ihop och försvann. Nu var jag dock beredd och hade ett mätschema. Linjerna började "krympa" ca 2,5 tim innan middagstid, som nu inträffade 13.00 (sommartid). Samtidigt ändrade linjerna polaritet - från att ha varit negativa (neråtstrålning) började de stråla uppåt. Linjerna verkade "sjunka ner i jorden". De försvann först på 2a-våningen, därefter på 1a-våningen, men kunde hela tiden detekteras på cementgolvet i källaren - fast de var trådmala och ganska svaga.

Currykryssen ändrade också polaritet. De negativa blev positiva (uppåtstrålning), och vice versa. Lite förklaring - var femte Currylinje överlappas av en Wittmanlinje. Alla Currykryss, överlappade av Wittmankryss, är normalt positiva (uppåtstrålning). Dessa förändringar inträffade middagstid 13.00 och midnatt 01.00 (sommartid). Currykryssen krympte också i diameter, med minimum just

vid dessa tider. Däremellan, 07.00 och 19.00 (sommartid), påverkades endast linjerna. Jämfört med Saturnuspassagen, var Jupiterpassagen kraftfullare (påverkade under längre tid), trots att den inte var "in-line". Men Jupiter är större och närmare.

Under sol- och månförmörkelsen (050408 och 050424) kunde jag också detektera ovanstående förändringar, fast de inte var så kraftfulla. Linjerna växlade polaritet ca. en timme före och efter "soltid".

Jag är nybörjare och inte särskilt känslig. Kanske är det därför, jag inte känner "linjeförsvinnanden" under normala fullmånar. Men eftersom jag känner förändringarna under månens "in-line"passager (förmörkelseperioder), borde andra också göra det!

Neptunus passerar "in-line" 050808 och nästa sol- & månförmörkelseperiod börjar 051003 (kan ses från Sverige). Var beredd att mäta! Jag bor just över longitud E15 - dvs. "soltiden" motsvarar Svensk normaltid. Jag misstänker att Curryvariationerna följer "soltid", så råkar Du befinna dig på en annan longitud, måste Du räkna om till lokal soltid!

MÄTTEKNIK — Jag förmodar att Du kan mäta linjebredd och kryssdiameter. Vertikalstrålning definierar jag som negativ, om den strålar neråt - positiv, om den strålar uppåt. Jag frågar [Vertikalstrålning?]. Pekarna slår inåt för negativ och utåt för positiv. Kryssen brukar inte vara några problem att mäta. Däremot måste man mäta på linje-centrum, eftersom linjerna verkar ha turbulens i kanterna?

Jag har inte funnit något bra sätt att mäta exakt soltid - mer än att kryssen krymper till ett minimum. Currykrysset är dock bara 6 dm, vilket kräver att man kan mäta ganska exakt. Jag kan det inte, istället mäter jag på "markören". Lite förklaring - alla kryss har ett antal haloringar. För varje haloring skiftar den vertikala strålningsriktningen, utom för halo nummer 6. Denna "markör" utnyttjas av vissa rutgångare för att bestämma djupet på vattenådror. För Currykrysset ligger markören 2-3 m ifrån krysscentrum. "Markördiametern" krymper procentuellt lika mycket som krysset i sig självt. Detta var mycket komprimerad fakta, på litet utrymme.

Läs gärna två gånger.

När Du mäter vertikalstrålning, bli inte förvånad om den plötsligt skiftar polaritet. Denna "störning" varar ungefär 15 minuter och återkommer envist varannan timme. Dygnsförskjutningen är ca 10 minuter - mer om detta i kommande artiklar.

Leif Hjalmarsson

DET FINNS EN DEL SAKER

TSUNAMIKATASTROFEN

Hej!

Jag hörde genom KarlErik Johansson att Ni efterlyste upplevelser i samband med den stora tsunamikatastrofen. Det här är inte första gången jag får varsel, men en av de gånger som känslan har varit så oerhört stark och skrämmande.

Jag är rätt nyinflyttad på Gotland - har bott här i Björkhaga sedan 1/12 2004. Eftersom jag bor bara 300 meter från havet och Björkhaga Havsstrand så går jag ofta mina hundpromenader dit.

Juldagsmorgon går jag först ner till havet med D.D. - och får en olustkänsla. Snabb promenad hem för att hämta nästa hund, Merlin. När vi kommer till strandkanten kommer samma olustkänsla över mig fast ännu starkare och jag börjar att svettas. Tredje hunden Åskar och jag upprepar promenaden och nu har jag fullständig panik på stranden - jag vill bara därifrån Jag svettas, är orolig och jätterädd! (Ingen av dessa tre hundar är lika glad som vanligt, utan håller sig en bra bit från vattnet och drar för att gå tillbaka hem).

Så går sista hunden Einstein och jag en tur till stranden - han fullständigt vägrar att ens gå åt havshållet och jag är så panikslagen att jag inte har en vettig tanke i huvudet förrän jag tänker "Jag måste härifrån, det kommer en tsunami!"

Sekunden efter tänker jag tsunami?, ja visst ja, jag såg en film om japanska flodvågor för sådär en 5 år sedan, de kallades för tsunamis. Men det kan ju inte komma en tsunami här på Östersjön!

Einstein och jag kommer hem - där är en hantverksgranne på besök. Jag berättar för honom och min mamma om den panikartade upplevelsen jag just haft.

Grannen frågar "Menar Du nere på Pigge Werkelins strand?"
Mamma säger bara "Vad betyder detta tro?!"

Dagen efter när jag kör in till Visby får jag på tidig morgon höra att det varit en flodvåg i Thailand, dock inga skadade. När jag efter några timmar åker hem börjar sanningen nå radion - en tsunamikatastrof.

Jag var tvungen att stanna bilen och började panikandas på samma sätt som jag gjort på stranden dagen innan.

Senare samma dag fick jag höra att en gotlänning saknade sina 2 barn och sin fru - Pigge Werkelin. Här har jag alltså stått på hans strand på Gotland, haft riktig panikångest och trott att en tsunami skulle komma över stranden mindre än ett dygn innan en tsunamikatastrof drabbade flera länder runt Indiska Oceanen.

Det tog lång tid innan jag kunde gå ner till stranden igen. Det är hjälplöst att ha upplevt detta, men inte fått vetskap om var/när/hur - det enda jag kunde göra efteråt var att skänka pengar till offer och återuppbyggnad.

Tove Buhe-Stam

önskar Du fråga ngt mer eller så -
e-post. info@BUSSigaklubben.com
tel. 0498-241824
fax. 0498-241874

Sanda Lilla Varbos
Stams Gård - Björkhaga
62020 Klintehamn

BORTTAPPAT

Det finns en del saker som närmar sig det otroliga. Jag skulle vilja berätta om en nu gammal händelse, som kanske ändå kan vara av intresse.

På våren 1978 hade jag oturen att tappa både min vigsel- och förlovningsring. Jag hade haft dem med på ett bröllop en bit bort och trodde att jag hade tagit av dem i bilen och lagt dem i fickan. Senare, när jag letade efter dem, så hittade jag dem inte, men ett hål i fickan! Så tänkte jag att jag kanske utan att tänka på det hade lagt dem i en liten ask i den garderob, där jag brukade förvara dem ibland när mina fingrar var svullna. Jag tittade där också, men inga ringar. Jag letade utanför huset i jorden och i gräset på den sträcka som jag hade gått när jag lämnat bilen för att gå in i huset. Efter att ha letat överallt i tre månader var jag färdig att ge upp. Jag hade fått ett arbete i stan och ville desperat finna dem innan jag började jobbet. Det var dock hopplöst.

En dag så kom James Kuebelbeck från S.t Joseph, Minnesota, in i affären där jag arbetade och jag berättade att jag hade förlorat mina ringar. Jag hade ofta hört talas om hans rykte att finna vattenådror och andra saker med slagruta. Han lyssnade på min historia och sade att han kanske kunde hjälpa mig. Jag berättade allt jag kom ihåg om hur jag hade tappat ringarna för honom. Några dagar senare kom han in i affären igen och sade att han inte hade kunnat "tona in" på mina ringar då han försökte leta från bilen till huset men fick starka indikeringar när han tänkte på att gå in i huset. Han bad mig sen beskriva ringarna så bra jag kunde med så exakta kännetecken som möjligt. Jag beskrev dem så gott jag kunde och berättade också om min känsla av att de låg i en ask. Han sade att det var allt han ville veta för tillfället och gick. Nästa dag kom han in i affären och bad mig rita en skiss på huset, vilket jag gjorde. Sen visade han mig den han hade gjort. De var identiska! Han hade aldrig varit inne hemma hos oss utan bara vid ytterdörren. Sen sade han att mina ringar inte låg i en ask. Han sade också att de inte hade blivit stulna. Han sade att de var i bra skick och att de inte vidrörde varandra där de var. Han sade att de låg i en utdragslåda utan några dörrar framför. Sen sade han att jag skulle hitta ringarna i den översta lådan, som var ungefär en meter upp från golvet, och ungefär 1,2 meter från väggen i den norra halvan av huset. Jag tillbringade en lång stund med att leta i lådorna i mitt sovrum, vilket är i norra delen av huset, men kunde inte hitta ringarna. Efter att ha gått ut nästa dag kände jag plötsligt för att gå tillbaka till huset för att leta igen. När jag gick in i huset och gick in i vardagsrummet så kom jag på att TV-bänken hade en låda högst upp, ungefär 1 meter upp från golvet, och att den var på norra sidan av vardagsrummet. Jag kunde knappt andas när jag öppnade lådan och hittade mina ringar. Den ena låg bredvid den andra bland en massa konstiga saker som jag hade lagt där medan jag städade en hylla i köket. De låg inte i en ask och inte heller vidrörde de varandra, precis om James Kuebelbeck hade sagt. Efter ungefär åtta månaders oro och sökande hade jag äntligen fått tillbaka mina ringar! Tack vare James Kuebelbeck och hans underbara gåva att kunna hjälpa människor att hitta saker med slagrutans hjälp, så fick min historia ett lyckligt slut!

Mrs. C.R.S.
St. Joseph, Minnesota, USA

FRÅGOR OCH ÅSIKTER

MIKROVÅGSUGN

Hej! Förstör en mikrovågsugn vattnet i födan?

Jag frågar därför att jag i början på 1990-talet fick våra danska kollegers tidning om jordstrålning och de varnade vid flera tillfällen använda mikrovågsugn vid matlagning. Att jag nu tar upp ämnet är därför att jag var i samtal med en god vän om just detta. Tills för några dagar sedan har jag tillagat min havregrynsgröt i mikrovågsugnen. Tid 3 min 10 sekunder. När tiden gått ut har jag tagit ut tallriken. Gröten har då varit jämn över hela tallriken med ett tunt skikt av vatten överst helt beroende på vattenmängden. Men efter vårt samtal har jag kokt gröten i en kastrull på spisen. Samma recept. Då har konsistensen på gröten blivit helt annorlunda. Havregrynen har svällt mer och därmed "klumpat" ihop sig i grytan till en smet. Smaken tycker jag har varit till kastrullens fördel. Vad beror detta på? Finns det fler i läsekretsen med liknande erfarenheter? Ska vi bannlysa mikrovågsugnarna? Finns några försök gjorda på detta inom Slagrutans arbetsområde eller av medlemmarna?

Vid mina resor har jag alltid mina pekare med. Vid övernattnings på ett flertal orter, såväl i Sverige som i utlandet har jag vaknat av "rastlösa" ben. Vid samtliga tillfällen har någon jordlinje eller kryss gått igenom sängplatsen eller krysset funnits i sängen. När jag lagt ut mina kopparpekare över platsen där jag funnit linjen har dessa upphört och jag har kunnat sova lugnt igen. Det märkliga är att jag inte haft dessa problem före jag blev intresserad av jordlinjer. Idag känner jag snabbt av linjer, antingen när jag sitter eller ligger.

Maskiner, datorer, tycks också vara känsliga för dessa jordlinjer. En god vän flyttade till annan ort. Där, på den nya orten, hände det mycket ofta att datorn krånglade. Den stannade eller avbröt sig när som helst vid arbete med den. Det visade sig att den stod i utkanten av en jordlinje, curry. Vi flyttade datorn utanför linjen och sedan dess har den fungerat utan problem. Detta är drygt åtta år sedan.

Nils Andersson

MEDLEMSTIDNINGEN SLAGRUTAN

Är prenumerant på tidningen sedan ett par år. Vill bara instämma i Rolf Eklunds insändare i nummer 1-05 där han tyckte att mycket som skrivs i tidningen är avancerat. Många artiklar uppfattar jag som alltför vetenskapliga och slutar ibland att läsa dem efter halva artikeln för jag begriper inte vad som skrivs. Däremot tycker jag att sådana artiklar som t.ex den som Eva Svensson skrev om "vill du lära dig känna auran?" är mycket lättlästa och intressanta! Mer sådant!

En annan sak som jag har tänkt på är det intressanta och digra programmet som bjuds på till årsmötet. Allt låter lockande och intressant, men det blir för mycket på en gång. Det är svårt att avsätta så många dagar för detta. Skulle vilja ha lagon portioner och gärna mer lokala arrangemang.

Hälsningar

Eva Isaksson

ÄR DET SÅ HÄR EN GRÄSMATTA FÅR SE UT?

Sänder härmed ett bidrag till tidningen Slagrutan. Jag har tagit bilden med min Canon småbildskamera. På gräsmattan förekommer varje sommar oregelbundna fläckar där gräset i färg avviker från den övriga gräsmattan. Fläckarna har en blågrön färgton, resten av gräsmattan har normal grön färg. Bilden är tagen på hösten och gräset omkring fläcken har vissnat. Pekarna ger utslag på fläckarna, men även på bilden. Foton som jag tagit av andra motiv ger inga utslag. Även kameran har blivit "smittad" och ger utslag.

Försvarets ammunitionslådor har en innerlåda av metall. Vad lådan består av för material vet jag ingenting om, men det kan vara bly. Om jag lägger en sådan låda över bilden, så ger inte pekarna utslag. Om färgbilden kommer in i "Slagrutan" så antar jag att pekarna även ger utslag där. Jag vill gärna ha en förklaring. Fotot kan återsändas vid lämpligt tillfälle.

Med vänliga hälsningar

Gum Nils

Red.: Färgbilden av gräsmattan hittar du på sidan 20

KONVENT 2005

Vid SSF's årsmöte 2005 eller Konvent som det numera kallas, bestående av kurser, föreläsningar och årsmötesförhandlingar deltog över 100 medlemmar. Det hölls i år på Flämslätt.

Vid ankomsten delades det ut en enkät med frågor som önskades besvarade och inlämnade vid avfärden. Många hade fyllt i och lämnat in den, de flesta med 5:or på de olika frågorna. 5 var bäst på en skala från 1 - 5.

Det var ett fantastiskt konvent som arrangörskommittén, bestående av Anita Elmerfeldt, Birgitta och Benny Karlsson hade ordnat. Härlig kursgård med bra mat och trevlig personal, bra kurshållare och föreläsare, som talade om intressanta saker. Deltagarantalet var ovanligt stort både på kurser och föreläsningar och även på årsmötesförhandlingarna.

Vad som därför förvånar mig mycket är att INTE NÅGON ENDA MEDLEM har skickat någon kommentar eller ett omnämnande till redaktion för tidningen SLAGRUTAN.

Korrekturläsarinnan

SSF'S SOMMARKRYSS

KÄNNER BOMMAT ATT SÄGA IFRÅN	DEN SOM EN ÅDER		PÅ MYR	ÄR GOD I SSF?	SSF-KRYSS	GAV LÖFTE	ÖVRE HÖGRA BILDEN	GJORDE DU RÄTT TIDGT	KOTTIG T O R	KAN MISTAS	FÖR GOD FORM
FOND-MAN		HÖSTMÖTESORT			GER HD OCH PEKAREN						
ÖVE SOM NOTERAR LEKAMEN									TALLRIK	F A S	
KAN PENDLAS PÅ					SÖKER SSF NY					FÖR E-LITEN	
FÖRE FÖRE STÄLLNING	I TOPP				SA FÖR VÄNAD SPONTANT						
HÖÅTARE					ELDAS MED -O						
B I L D			RAMAD	ROS		FÖRETAG					
PRO-MEMORIA		KAN VÄRA VID			GER BAKGRUNDSLJUD				HAR BAR ISJC I EN RAD	FANN CURRY	TYP AV DIKT
NEDRE VÄNSTRA BILDEN							RA-DI-E	SES OFTAST DÄR UPPE			
GYL-LENHAMMAR	ATS							BARA STRUNT			
V Ä X T							SER SYD MER ÄN VI			VIMSIG	
SES PEKAREN		SES DÄR UPPE					BILD NEDERST TILL HÖGER				
I D A			EN ÅRS TID	VFN	BRÄ LIKA		I STRÖM	RIKTNING ▼			
HAR FILM						I VÄRLD					
I DJUPET											

Lösningen av sommarkrysset skickas till tidningens redaktion före den 1 september 2005. Lottdragning sker bland dom rätta lösningarna.

Även den här gången är det Gösta Öhlund som står för alla klurigheter.

De tre första rätta lösningarna belönas denna gången med en TRISS-lott.

Glad sommar önskas av Gösta och redaktionen.

KONVENT 2005

Här är bilden av gräsmattan som ni läste om på sidan 18.

Hoppas att den är tillräckligt stort för att kunna prova med pendel eller pekare.

